

duel fradragsret som ville stride mod ønsket om den størst mulige forenkling.

For den del af lønmodtagerkontingentet, der går til *A-kasse og gruppelev, opnås nedsat betaling* ved 50 pct.s skattefradrag direkte fra staten til A-kasse og forsikringsselskab.

Der må indføres *skattefrihed for konfliktunderstøttelse* i forbindelse med, at individuel fradragsret for den del af kontingentet, der går til organisationerne, bortfalder. Fradragsretten for arbejdsgivernes kontingent til deres interesseorganisationer må også bortfalde.

Eftersom kontingentet for de fleste lønmodtagere hidtil har været dækket af standardfradraget på 2.000 kr., er der ved disse ændringer tale om en nettofordel for de organiserede lønmodtagere.

For udgifter til *befordring mellem hjem og arbejdsplads* kan gives adgang til, ved slutopgøret, at få skattefradrag på 50 pct. af den dokumenterede transportudgift, med billigste transportmulighed, ud over 1500 kr.

Denne grænse kan over de følgende år sættes en del i vejret, men allerede fra starten begrænses personkredsen, der er berettiget til fradrag — og dermed kontrollen — væsentligt.

De nuværende aftaler om, at arbejdsgiverne inden for visse fag betaler transporten til arbejdspladsen og mellem skiftende arbejdspladser, behandles skattemæssigt uændret.

Alle sådanne ekstraordinære udgifter ved indtægterhvervelsen — f. eks. også værktøj, arbejdsdragt og fortæring — skal fremover være et forhold mellem arbejdsgiver og lønmodtager, der forhandles mellem organisationerne. Det offentlige godkender satserne herfor.

Arbejdsgiverne afholder disse omkostninger, der således ikke kommer til at indgå i indkomstopgørelsen hos den enkelte lønmodtager.

Arbejdsdragt og uniformer, der udleveres af arbejdsgiveren, bliver derved skattefri.

Delbetænkning.

Afsnit III.

Pension og skat.

Pensionisternes mellemværende med det offentlige er yderst kompliceret under de gældende regler.

Denne tilstand er både meget generende for pensionisterne og uhyre arbejdskrævende for skatte- og socialforvaltningen.

Desuden beskæres mindre ekstrairndtægter for pensionister urimeligt hårdt ved sammenfaldet mellem højere skat og nedsat pensionstillæg og boligsikring.

Dette forhold bør ændres for at bevare pensionisternes interesse i at opretholde en vis tilknytning til arbejdsmarkedet — til gavn for dem selv og for samfundet.

Derfor må folkepensionen og ATP gøres skattefri og ikke påvirkes af ekstrairndkomster.

Det foreslås:

1. Folkepensionen og det dertil svarende beløb for invalide- og enkepension beregnes fremover som en skattefri ydelse, der for *enlige* pensionister bliver samme beløb som grundbeløb + pensionstillæg, efter gældende regler (dvs. ca. 17.000 kr. i 1975).
For ægtefæller, der begge er pensionister, fastsættes folkepensionen for hver til $\frac{3}{4}$ af beløbet for den enlige (dvs. ca. 25.500 kr. skattefrit pr. *ægtepar* i 1975).
2. Denne folkepension gives ubeskåret uanset ekstra indtjening.
3. ATP-ydelser gøres skattefri.
4. Den skattefri pension træder i stedet for standardfradraget i skatten, der således *ikke* gives til pensionisterne.
5. Pensionisternes ekstra indtjening beskattes med samme procent som for andre med lave indtægter. Til gengæld for den ubeskårne pensionsydelse forkortes pensionisternes proportionalstræk til 30.000 kr.

Samspil mellem skat og indkomstbestemte ydelser.

En væsentlig forlængelse af skatteskalans første trin vil mindske omfanget af de samspilsproblemer, der hidtil har eksisteret mellem skat og nedsættelse af boligsikring, rabat i børneinstitutioner og uddannelsesstøtte.

Samtidig med skattereformen må nødvendigvis gennemføres en tilpasning af de indkomstbestemte ydelser, så urimeligt hård beskæring af visse familiers indkomstfremgang forhindres, fordi der med uændrede regler for disse ydelser fortsat vil være ca. 50.000 familier, der ved samspillet mellem